

Offentliggjort d. 16. juli 2016

Kreditorbeskyttelse af arv[©]

*Af advokat (L) Bodil Christiansen og
advokat (H), cand. merc. (R) Tommy V. Christiansen*

www.v.dk

Spørgsmål

Et vennepar har fået lavet testamente til deres søn. Advokaten foreslog kreditorbeskyttet konto i forbindelse med arv.

Jeg er ikke helt klar over, om arvingen selv skal oprette den, eller om vi som forældre skal oprette den, inden vi dør.

Hvad mener du om det?

Venlig Hilsen

KM

Svar

Jeg kunne forestille mig, at Deres vennepars advokat har foreslået, at arven efter venneparret skulle båndlægges.

Indledningsvis kan jeg oplyse, at båndlæggelse ikke kan foretages af arvingen selv.

Båndlæggelse af arv sker foretages ved, at arvelader træffer bestemmelse om båndlæggelse af arvingens arv i arveladers testamente. Testamentet skal være gyldigt oprettet efter de gældende regler om oprettelse af testamenter. Tvangsarv kan kun båndlægges i perioden frem til arvingens fyldte 25. år.

Offentliggjort d. 16. juli 2016

I praksis vil båndlæggelse blive effektueret på den måde, at arv i form af kontanter ind-sættes på en konto i en myndighedsgodkendt forvaltningsafdeling hos et pengeinstitut. Det er dødsboet, der foranlediger kontoen oprettet og overfører arven til kontoen, når behandlingen af dødsboet er afsluttet og arven gjort op,

Forvaltningsafdelingen administrerer herefter midlerne i overensstemmelse med arvelovens regler om båndlæggelse og eventuelle særlige, supplerende bestemmelser herom i afdødes testamente. Har afdøde f.eks. besluttet, at en given procentdel af den båndlagte arv skal udbetales en gang om året til arvingen, vil forvaltningsafdelingen foretage denne udbetaling.

Der gælder særlige og strenge regler om placering af arven i andet end kontante midler, eksempelvis for placering af arven i aktier. Reglerne indebærer, at båndlagt arv i visse tilfælde kun giver en meget behersket afkast. Omvendt er der stor sikkerhed for, at arven (i absolutte tal) er i behold på det senere tidspunkt, hvor arven frigives.

Båndlæggelse af arv **indebærer**, at arvingens kreditorer ikke kan søge sig fyldestgjort i den båndlagte formue, når bortset fra visse, helt særlige tilfælde. Arven er altså kreditorbeskyttet. Det samme gælder uhævede renter og andre indtægter indtil 6 måneder efter forfaldsdagen.

Først ved arvingens dødsfald vil arven som udgangspunkt blive frigjort, og indgår i så fald i arvingens dødsbo.

Båndlæggelse indebærer imidlertid også, at **heller ikke** arvingen kan råde over arven. Dog kan arvingen hæve renter og andre indtægter af arven.

Båndlæggelse indebærer med andre ord, at hverken kreditorer eller arvingen har adgang til arven i båndlæggelsesperioden.

Tilfælde, hvor arvingens kreditorer formelt er afskåret fra at søge sig fyldestgjort i arven, men hvor arvingen selv kan råde over arven i videre omfang end arvelovens båndlæggelsesbestemmelser giver mulighed for, skal ikke respekteres af kreditorerne. Kredi-

Offentliggjort d. 16. juli 2016

torerne kan derfor kræve en sådan ”pseudobåndlæggelse” tilsidesat, og herefter søge fyldestgørelse i arven.

Der kan peges på en række situationer, hvor båndlæggelse tjener et rimeligt formål. Et typisk eksempel er tilfælde, hvor arvingen er insolvent, og hvor båndlæggelsen skal tjene et forsørgelsesformål. Et andet traditionelt eksempel er tilfælde, hvor forældre eller bedsteforældre afsætter et beløb til et barnebarn, som barnebarnet kan anvende til større engangsudgifter under en uddannelse, og hvor restarven først frigives på et senere tidspunkt.

Omvendt vil en båndlæggelse i nogle tilfælde indebære en meget urimelig eller uhenigtsmæssig begrænsning af arvingens dispositionsret.

En beslutning om båndlæggelse af arv bør på denne baggrund overvejes ganske nøje.

— o —